

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. V.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.6.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 22.1.2014, o **odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.6.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 22.1.2014, kterým žalobci odňala invalidní důchod od 14.3.2014 podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle

posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 15.1.2014 již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 27.5.2014, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši pouze 20% a to podle kapitoly XIII, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a se zvýšením podle ust. 3 odst. 2 citované vyhlášky o dalších 10% byla stanovena celkem 30%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal nesprávnost posudkového závěru, který byl učiněn bez toho, že by posudkový lékař podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav. Tento zdravotní stav se v posledních 14 letech zhoršil při častých křečích a bolestech páteře, hýždí, zadní strany stehů a lýtek, včetně tuhnutí páteře a dolních končetin. Dle žalobce nemohlo dojít ke zlepšení jeho zdravotního stavu a ke zvýšení pracovní schopnosti.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 17.6.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Bruntále, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 10.10.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce od 1.12.1998 pobíral částečný invalidní důchod. Dne 15.1.2014 na základě kontrolní lékařské prohlídky byl učiněn posudkový závěr, že žalobce již není invalidní, neboť podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. činí pokles jeho pracovní schopnosti 20%. Zánik invalidity byl stanoven dnem 15.1.2014. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 22.1.2014, kterým žalobci invalidní důchod od 14.3.2014 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 12.2.2014 shora uvedené námítky, na základě kterých byl dne 27.5.2014 posouzen lékařem ČSSZ se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b se zvýšením o dalších 10%, tj. celkem 30%. Na základě tohoto posudkového hodnocení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 17.6.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího

praktického lékaře MUDr. O. K. a z úplné spisové dokumentace OSSZ Bruntál. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře při degenerativních změnách a protruzích disku bez útlaku neurostruktur, recidivující cervikobrachiální syndrom, iritační kořenový syndrom L5 vlevo, stav po operaci výhřezu ploténky L5/S1 vlevo v roce 2000. Dalšími zdravotními postiženími jsou hypertenze kompenzována léčbou a stav po operaci varixů dolních končetin v roce 2012. Pokles pracovní schopnosti hodnotila PK MPSV ČR podle kapitoly XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a dodala, že nejsou splněna kritéria pro hodnocení podle položky 1c a 1d téže položky. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle uvedené položky stanovila 20% se zvýšením o dalších 10% s ohledem na charakter dosavadní práce. PK MPSV ČR dále uvedla, že zdravotní stav žalobce je stabilizován, nedošlo k významnější progresi klinického nálezu a MR nálezu a tento stav je zvládán ambulantní léčbou. Uznání částečné invalidity a její ponechání v dalších letech se posudkové komisi jeví jako posudkově nadhodnocené, kdy došlo zejména k nesprávnému zhodnocení zbývajících pracovního potenciálu a možnosti jeho využití.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 17.6.2014 již nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů – neurologa, tedy lékaře z oboru nemocí, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. K datu vydání napadeného rozhodnutí pak byl žalobcův zdravotní stav posouzen ve smyslu ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a pokles jeho pracovní schopnosti pak byl posouzen podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Nutno podotknout, že proti uvedenému posudku žalobce žádné námitky nevzněl, když k nařízenému jednání krajského soudu se bez důvodné omluvy a žádosti o jeho odročení nedostavil.

Jelikož žalobce k datu 17.6.2014 neplnil zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyl invalidní, a proto mu invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.1.2014, kterým invalidní

důchod žalobci v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20.listopadu 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce